

Universitätsbibliothek Wuppertal

Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus Grammatico-Criticus Et Archæologicus

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Caput undecimum. De conjunctione

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1559)

CAPUT UNDECIMUM.

De Conjunctione

UT Conjunctiones distincte & tradantur, & intelligantur, Tria consideranda veniunt:
1. Earum significatio, seu Potestas, 2. Figura, & 3. Ordo.
Significationes Conjunctionum variæ sunt:

Hæ tamen præcipuæ:

Copulativa, ut Og, ogso, lyka, eyrnen, asamt, lykamed, lykaeyrnen & aliquando nun. "Legitur & enda: ut, Það varð at sett vid daneat, hann geft at eiga Þyri dottr harallds Gormesoz nar, enda skildu þeir fa honum hundrat skipa, cum Danis conventum est, ut duceret Thyram, filiam Haraldis Gormsonii, & ut suppeditarent ei centum naues. Histor. Strybiornonis, in Comment. Christiani Wormii ad Aræ Schedas.

Disiunctiva, ut eda, edur, ella, ellegar.

Concessiva, ut Þoad, enn þoo, enn þoad, samtt sem adur. Þott, Þott ad, etiamsi.

Adversativa, ut Enn, þoo, þa er, cum.

Conditionalis, ut Nema, ennes, so framt, med Þui moote.

Conclusiva seu *Ratiocinativa*, ut Þaa, þessvegna, Þarsfyrrer, hvarsfyrrer, hvorsvegna, Þuy. "Þf Þui ad, quoniam. Sottum þess, quia, quandoquidem.

Continuativa seu *Ordinis*, ut Effteraa, effter það, effterad, þareffter, longuester: Sydann, sýdar, sýdast, ad sýdustu, frammveigis, vmmfram, auk, ad auke, þar ad auk, hier ad auk, ofanna Þarofanna, hier ofann aa.

Causalis, ut Þuiad, firer Þui, af Þui, af Þuiad, vppaa Þad, so ad, ad ey & quandoque simplex ad.

Explanativa seu *Completiva*, ut Ad sonnu, sem er, &c.

Nam ad harum significationum aliquam, omnes, quotquot sunt, Conjunctiones reduci possunt. Sunt autem quædam Significationes adeo tum sibi invicem, tum Adverbiis, addo etiam Præpositionibus aliquando vicinæ, ut nunc huc, nunc illuc referri possint. Nec raro contingit, ut eadem Conjunctiones, pro varia Orationis constructione, varias admittant significationes. Id quod nec Latinis insoles est.

Figura Conjunctionum Triplex:

Simplex, ut Þui, auk, þo, aadur.

Composita, ut Þf Þui, ad auk, enn þo, sem adur.

Decomposita, ut Þf Þuiad, hieradauk, enn þoad, samt sem adur.

Ordinem vero Conjunctionum quod attinet, pleræque earum in Oratione præponi amant, ut Þf Þui þu giorder það, eo quod hoc faceres: Nema þu giorez það, nisi hoc præstes. Non enim recte diceretur, þu af Þui, vel þu nema.

Sunt tamen nonnullæ indifferentis ordinis, ut lyka, eyrnen ogse, &c. Poëtæ vero pro ratione disponendarum in metro syllabarum, ut in aliis, ita & heic plurimum licentiæ sibi sumunt.

CAPUT DUODECIMUM.

De Præpositione.

DUO de Præpositionibus notanda sunt: Casus & Figura.

Genitivum adsciscunt:

Þil, þessmeigenn, hinumeigenn, þadumeigenn, mille, millum, vtann, sine. i millum, innann, vegna, saker, miß, aan. "Ad, vel At, apud: ut, at hvers, at legmans, at Systumans, domi, apud magistratum, legistam, vel præfectum. vmmfram, super, supra: ut hann þaffde þa specke vmmfram adra men, sapientiam habuit supra alios homines. Hann þefur og vmmfram Sýna sýnd gudlastar, qui super peccata sua blasphemiam addit.

Dativum